

Insinuationer, at man saa ikke er sikker paa, at de ere rigtige.

Saa nævnedes det ærede Medlem nogle „Fartøjer“, som skulde koste saa overmaade meget, men det tror jeg nu ikke er Tilfældet. Det ærede Medlem synes at antage — saaledes forstod jeg i det mindste hans Ord, da han talte, og saaledes forstaar jeg ogsaa hans Udtalelser, som de staa her i Tidenden — at det blot var Rofartøjer og Sejlfartøjer, men det indbefatter ogsaa Dampfartøjer (Afbrydelse af *Bojesen*) ja, ogsaa Dampfartøjer og Søminevæsenets Dampkraner, men saa tror jeg ikke, at der i saa Henseende er anvendt større Udgifter, end hvad der virkelig er rimeligt. Det ærede Medlem nævnedes blandt andet, at der til Fartøjer alene under Søminevæsenet medgaar 10,000 Kr. Men de have ogsaa meget Brug for Fartøjer. Jeg tror ikke, man kan sige, at de virkelig bruge for meget, jeg ser ikke, hvilken Grund de skulde have til at ødsle paa det Punkt.

Det ærede Medlem talte dernæst om Øvelseskontoen. Den er der jo talt meget om, og man er der gaaet meget i Detailler. Vi have tidligere, synes jeg, diskuteret de Ting, og jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, det vilde vare for længe. Det ærede Medlem syntes at have forskellige Indvendinger med Hensyn til Fordelingen af den nuværende Øvelseskonto. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes imod, at der til den aarlige Øvelseseskadre medgaar 2—300,000 Kr. Det ærede Medlem lægger ikke megen Vægt paa den aarlige Øvelseseskadre — jeg lægger megen Vægt paa dette. Jeg mener, at noget af det vigtigste, for ikke at sige det allervigtigste, for en Flaade er at gøre sig parat til at forsvare Landet. Man kan have hvilken Idee om Krig, man vil, men naar man holder en Flaade og ønsker at forsvare sin Neutralitet, og det er jo den Opgave, vi væsentlig ville komme til at stille os, saa maa man virkelig gøre den Flaade, man har, saa godt som muligt skikket til at udfylde dette Hverv, og derfor synes jeg ikke, man kan sige, at det af en Øvelsesudrustning paa 800,000 Kr. er for meget at anvende 200,000—300,000 Kr. til Øvelseseskadren. Nu taler jeg ganske uafhængigt af, hvorvidt disse Øvelseseskadrer ere sammensatte paa bedste Maade eller ikke, et Spørgsmaal, hvori det ærede Medlem og jeg ere saa overordentlig uenige, men jeg siger, at hvor uenige vi end kunde være om, paa hvilken Maade Øvelseseskadren skal sammensættes, kan man ikke sige, at 200,000—300,000 Kr.

egentlig er overdrevet til dette Formaal. Det ærede Medlem mener, at det, som han vil kalde Øvelsesudrustning, ogsaa et Stationsskib i Middelhavet og et i Vestindien og saa Rejsen dertil, er af den allerstørste Betydning, idet man derved kommer ud og faar frisk Luft og lidt Sø i Næsen, Ja, det kan jo være meget rart at faa frisk Luft og lidt Sø i Næsen, og jeg vilde ogsaa overmaade meget ønske, at vi kunde udsende flere Skibe paa den Maade. Men jeg tror ikke, at Luften er meget friskere over Atlanterhavet og Middelhavet, end den er over Nordsøen og Østersøen, saa jeg mener ogsaa, at vi kunne faa Lejlighed til at faa frisk Luft og Sø i Næsen paa Øvelsesekspeditionerne her oppe. Naar det ærede Medlem siger, at, som det er „alle Tingets Medlemmer vel bekendt“, er hele Forsvaret koncentreret om Kjøbenhavns Forsvar, saa vil jeg sige, at dette ikke just egentlig er Tilfældet. Jeg indrømmer, at den Omstændighed, at vi have et saa utilstrækkeligt Personel, som vi nu i mange Aar have søgt at faa en lille Smule udvidet, let kan føre dertil. Naar det ærede Medlem siger, at den Eskadre, der er her ved Kjøbenhavn, og som han ogsaa mener er den vigtigste af disse tre Eskadrer, bestaar af „et Par gamle Panserskibe eller Panserbatterier, eller, hvad man nu vilde kalde dem“, vil jeg dog bemærke, at der er to Panserskibe, og af dem er det ene det nyeste, vi have, nemlig „Skjold“. Man kan dog ikke godt under et kalde dem for gamle aflægs Panserskibe. Det ærede Medlem siger, at han tidligere har antydnet, at vi skulde have mere Materiel, ja det vilde jeg ogsaa gerne have, men den Maade, han antyder, og som jeg ellers ikke skal komme ind paa, vil man ikke kunne anvende under de nuværende Omstændigheder. Da man i Fredstid tilige maa holde en Del af de andre Øvelses-skibe, Kadetskibe, Opmaalingskibe o. s. v. ude, vilde man ikke kunne faa Folk nok dertil. Der er en anden Grund, hvorfor man ikke vil kunne det; man maatte nemlig forandre Loven, og det vil ikke blive saa let, som det ærede Medlem tror, at faa flere Folk til Søværnet. Der vil fra Krigsbestyrelsens Side, navnlig efter at den almindelige Værnepligt er afskaffet, blive strittet imod med Hænder og Fødder. Der er saamænd knap nok Raad til, at vi faa dem, som vi faa, og man vil i alle Maader modstræbe, at vi skulde have mange flere Folk aarligt. Men det er jo ogsaa en Fremtidsplan saaledes at forandre Søværnets Udrustning. Som det er, tror jeg, det foreløbig er den